

አርማዬ ዋቁ፣ የጭለማው ዘመን መደምደምያ አርማ!!!

ሃራ አብዲ

የኮልጌው አርማዬ ዋቁ ፤ የአረመኔዎች ክንድ ሲመትረው ገላህን፣ አስቃቂው ሞትህ፣ የጭለማው ዘመን መደምደምያ አርማ ይሁን።

ገዳዮች እንዳይጠብቁህ፣ የተማጸንክው ዳኛ፤
እንዴት ሰላም ቤቱ ገብቶ፤ እንዴትስ እንቅልፍ ተኛ?
ጭንቅህን ሰምቶ፤ በህጉ ያሳስጠለለህ፣
እንደ ክፉ ትንቢት፣ የፈራኸው ሲደርስብህ፣
በግፈኞች እጅ፣ ከስጋህ፣ ስትለይ ነፍስህ፣

እንዴት ካባውን አልቀደደም፤ እንዴት ቆቡንስ አልጣለም፣
እንዴት የህጉን ማዘን ፤ የዝቅዝቅ አልሰቀለውም፣
እንዴት ችሎት ላይ አላነባም፣ እንዴትስ ጸሙን አልነጩም?

ጠባቂ ተብዬ አውሬዎች፣ ስጋህን ሲቀራመቱት፣
ልብና ኩላሊትህን፣ በድፍረት ሲበዛበዙት፣
ለህሊናቸው እድፍ ማጠቢያ፣ ደምህን ሲለቃለቁት፣
እንዴት ትንፋሽ አልከዳውም፣ እንዴትስ ቆሞ ይሄዳል?
እንዴት በቀረው ዘመኑ፤ ስለ ዳኝነት ያወራል?

እንድያው ሀገራችን ምን ነካት፣
ኢትዮጵያ ምን ወርጅብኝ ወረደባት?
የወስጥ አወሬነታቸውን፣ እጃቸው ላይ ቁዋቅ ብለው፣
የደም ሱላቸውን ተወጡ፣ ገደሉህ መከራ አብልተው።

ወየው ለወጣትነትህ፣ ሥቃይ ላጎላቆለው ሰውነት፤
ወየው እርቃንህን ለተገረፍህባቸው፣ ለኒያ የሰቆቃ መአልት።
ወየው ፣ፍትህ ተርባ፣ ሲቃ ለጠገቦች ነፍስህ፣
ወዬው ፣ ባጭር ለቀረው ጉብዝናህ፣

ይብላኝ፣ ለወላጆችህ፣ ይብላኝ ለዘመዶችህ፣
ይብላኝ ለኢትዮጵያ፣ ይብላኝ ለትውልድህ፣
ይብላኝ ለኔም፣ በሞትህ ላወኩህ፣
ታሪክህ ነፍሴን ላወካት፣
እግዚአ ላልኩባቸው፣ ያገሬ ጥልማሞት ቀናት።

አርማዬ፣
በወንድነትህ ላይ ፣ የፈጸሙት እኩይ ግብር፣
ስለገራፊዎችህ ወንድነት፣ ምን ይናገር?
እነዚያ የእንግዶ ልጆች፣ የዘመናችን ወርዶዎች፣
ያለቀን የወረዱ እንጅ፣ በቀን ያልተወለዱ ሽሎች።
ወንድነት፣ በነሱ ወስጥ የታል?
የታሪክ ጭንገፋ፣ እስትንፋስ ያላቸው በድኖች፣

ምግባረ- እኩይ፣ ብልሹ የህሊና ስልቦች፣
ወኔያቸው የሸና፣ የተኮላሹ ፣ ቅጥቅጦች ።

ወንዶቹን በማሰቃዎት፣ ወንድነት ይገኝ መስሎአቸው፣
የስእብናን ሀፍረት፣ ገነዙት፣
እጃቸውን ባንተ ላይ ሲጭኑት፣
የራሳቸውን ሸለፈት፣ ወደ ሆዳቸው ወሸቁት።

አርማዬ !
በግፋቸው፣ ሱሪ መልበስ አቃተህ ሲባል፣
ገራፊዎችህ ይሸማቀቁ፣ በደምህ ጨቅይተዋል፣
ወንድነት ድሮ ከድቶአቸው፣ ህሊናቸው ሲያምጥ ያድራል።

ያገራ ልጅ፣ የወንዜ ልጅ፣ ሳላውቅህ ያወኩህ፣
ከእንግዲህ፣ ሳላውቅህ አልችልም፣ አልችልም፣ ደግሞ ልረሳህ፣
አንተን ፣ነጻ አወጭ ብዬ ሾምኩህ።

የኮልፌው አርማዬ ዋቁ፤ የአረመኔዎች ክንድ ሲመትረው ገላህን፣
አሰቃቂው ሞትህ ፣ የጭለማው ዘመን መደምደምያ አርማ ይሁን።

እርቃንህን ተገርፈህ፣ በተቀበልከው ወርደት፣
ገራፊዎችህ ይዋረዳሉ፣ ከጀምበር ሙቀት አያገኙም፣
በለሊት ግርማ ይርዳሉ፣ ከወንጀላቸው አያመልጡም፣
አዋጅ ፣ አዋጅ! -----
የኢትዮጵያ ትቢያ ሲራገፍ፣ ገዳዮች ጠባቂ አይሆኑም!!!!

ይህ ስነግጥም ለአርማዬ መታሰቢያ በሚዘጋጅ ማንኛውም የህትመት ስራ ላይ እንዲወልድ ለቤተሰቦቹ
ፈቃዴን ሰጥቻለሁ።